

«...η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. η δε υπομονή ας έχη έργον τέλειον, δια να ήσθε τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν ελλιπείς» (Ιακώ βου, α': 3,4).

Ο Πατέρας Θεός, σαν καλός πατέρας, έχει σκοπό μέσα σε αυτή την επίγεια ζωή, να εκπαιδεύσει όλα τα παιδιά Του, ώ στε να γίνουν δόκιμοι χριστιανοί και να εισέλθουν πλούσια στη βασιλεία των Ουρανών. Στα πλαίσια αυτής της παιδείας, επιτρέπει να έρχονται δοκιμασίες και θλίψεις στη ζωή των παιδιών Του, ώ στε μέσα από αυτές εργάζεται την υπομονή τους, η οποία υπομονή με τη σειρά της εργάζεται την τελειοποίηση και ολοκλήρωσή τους.

Η έκφραση 'η δοκιμασία της πίστεως εργάζεται υπομονή', πιστεύουμε ότι έχει να κάνει με την υπομονή προσμονής της απάντησης του Θεού σε κάποια θλίψη που περνάμε ή αίτημα που έχουμε. Χαρακτηριστικό γραφικό παράδειγμα υπομονής είναι αυτή που επέδειξε ο Ιώβ, τον οποίο όλοι οι πιστοί μακαρίζουμε, διότι υπόμεινε χωρίς να χάσει τη πίστη του, τις μεγάλες δοκιμασίες που πέρασε και στο τέλος βλέπουμε ότι ο Κύριος έκανε έκβαση αποδεικνύοντας ότι είναι πολυεύσπλαχνος και οικτίρμων (Ιακώ βου,ε':11).

Ο Ιώβ ήταν άνθρωπος του Θεού, άμεμπτος, ευθύς, που φοβόταν τον Θεό και απέχε από το να κάνει το κακό (Ιώβ, α':1). Άμεμπτος, δηλαδή δεν μπορούσε να τον κατηγορήσει κάποιος για κάτι, ήταν σωστός με όλους. Φοβόταν τον Θεό, γιατί όπως απέδειξε με την υπομονή στις δοκιμασίες του, Τον αγαπούσε πιο πάνω από όλους και από όλα που Αυτός του είχε δώσει. Σε έναν τέτοιο άνθρωπο λοιπόν, ο Θεός επέτρεψε στον διάβολο να τον πειράξει, για να αποδειχθεί αυτή η άνευ όρων πίστη και αγάπη του στο Θεό. Στην πρώτη φάση της δοκιμασίας του, έχασε την ίδια μέρα, τα 10 παιδιά του και όλη την περιουσία του. Όμως εκείνος δεν απίστησε, ούτε τα έβαλε με το Θεό, ακόμα και όταν ο διάβολος πήρε νέα άδεια για νέα δοκιμασία, οπότε και τον πάταξε με έλκος κακό από τα πόδια έως την κορυφή του. Μία επί πλέον δοκιμασία ήταν και οι κατηγορίες των φίλων του, που του έλεγαν ότι αυτά τα έπαθε, λόγω αμαρτιών που είχε κάνει. Ο Ιώβ έμεινε στο θέλημα του Θεού, έδειξε υπομονή και τελικά 'έστρεψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν του Ιώβ, αφού προσηυχήθη υπέρ των φίλων αυτού· και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ιώβ διπλάσια πάντων των όσα είχε πρότερον' (Ιώβ, μβ':10). Δηλαδή ένας άνθρωπος που ήταν τέλειος στα μάτια του

Θεού, ήρθε σε πολύ σκληρή και μεγάλη δοκιμασία αλλά ο Θεός, σαν δίκαιος μισθαποδότης, τελικά τον δικαίωσε για την πίστη και την υπομονή που έδειξε, δείχνοντας έτσι ότι ο άνθρωπος που θα πιστεύει μέχρι τέλους σ' Αυτόν, δεν θα ντροπιαστεί.

Έτσι και σήμερα ο Πατέρας Θεός γνωστοποιεί δια του αποστόλου Παύλου στα αναγεννημένα παιδιά Του, ότι: 'Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρωπίνος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώ στε να δύνασθε να υποφέρετε.'

(Α'

Κορινθίους, ι':13).

Μέσα στις θλίψεις που περνάμε επιτελείται κάποιο πνευματικό έργο, σύμφωνα με το γραμμένο: «Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και καυχώ μεθα εις τας θλίψεις· γινώσκοντες ότι η θλίψις εργάζεται υπομονήν, η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, η δε ελπίς δεν καταισχύνει, διότι η αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών δια Πνεύματος Αγίου του δοθέντος εις ημάς»

(Ρωμαίους, ε':3-5). Συνεπώς όλα όσα εργάζεται ο Θεός μέσα από τις θλίψεις, πηγάζουν από την αγάπη που έχει για μας σαν καλός Πατέρας και έχουν σκοπό την πνευματική μας αύξηση. Υπόσχεται ότι δεν θα μας αφήσει να πειραστούμε παραπάνω από τις δυνάμεις μας και ότι έχει την εξουσία να δώσει λύση σε κάθε μας πρόβλημα, τη στιγμή που Εκείνος γνωρίζει. Εμείς μπορεί να μη βλέπουμε τη λύση του Θεού, αλλά πρέπει να πιστεύουμε και να ελπίζουμε ότι θα τη λάβουμε και προσευχόμενοι με υπομονή να περιμένουμε μέχρι τη δούμε στη ζωή μας (Μάρκος, ια':24, Ρωμαίους, η':25).

Καλό είναι κάθε πιστός την ώρα που δοκιμάζεται να ανακαλεί στη μνήμη του την περίπτωση που ο Κύριος ανάγκασε τους μαθητές Του να μπουν στο πλοίο και να περάσουν στην απέναντι ακτή της λίμνης με ενάντιο τον άνεμο, ενώ Εκείνος ανέβηκε στο όρος για να προσευχηθεί. Ο Κύριος προσευχόταν και οι μαθητές βασανιζόταν κωπηλατώντας στο μέσο της θάλασσας, με ενάντιο τον άνεμο. Ο Κύριος τους άφησε να κωπηλατούν πολλές ώρες και περί τα ξημερώματα τους επισκέφθηκε περπατώντας πάνω στα κύματα, μπήκε στο πλοίο τους και ο άνεμος σταμάτησε (Μάρκος, ς':45-51). Έτσι και εμείς να ξέρουμε ότι την ώρα που δοκιμαζόμαστε, ο Κύριος προσεύχεται για μας, μπορεί να μας αφήνει μόνους κάποιο διάστημα, αλλά αν υπομένουμε την παιδεία Του, θα δούμε την επέμβασή Του, έστω λίγο πριν αποκάμουμε.

Ο Θεός, εφόσον το ζητάμε, θα μας δίνει δύναμη να υπομένουμε στη

δοκιμασία και να υπακούμε στο λόγο Του. Επειδή σαν άνθρωποι φταίμε σε πολλά, □ όταν μετανοούμε μας συγχωρεί και καθαρίζει τις αμαρτίες μας με το αίμα του Ιησού Χριστού. Άρα αυτό που καλούμαστε να κάνουμε είναι να βαδίζουμε στη στενή οδό του Κυρίου κουβαλώντας κάθε μέρα το σταυρό μας, όταν πέφτουμε να σηκωνόμαστε και να συνεχίζουμε □ τον καλό αγώ να και δια της υπομονής θα κερδίσουμε τις ψυχές μας (Λουκάς, κα΄ :19). □ □

Η υπομονή, όπως αναφέραμε σε προηγούμενο άρθρο □ είναι ένα σκαλοπάτι της πνευματικής σκάλας που οδηγεί στη βασιλεία των Ουρανών, όπως μας περιγράφει ο απόστολος Πέτρος: « ...προσθέσατε... εις δεν την γνώσιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν...»

(Β΄ Πέτρου, α΄ :5-6). □ Ο λόγος του Θεού αναφέρει επί πλέον, 'Ας μη αποκάμνωμεν δε πράττοντες το καλόν· διότι εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ ' □ (Γαλάτας, ς΄ :9)....

'Διότι έχετε χρεία υπομονής, δια να κάμητε το θέλημα του Θεού, και να λάβητε την επαγγελίαν'

(Εβραίους, ι΄ :36). Βλέπουμε ότι η εκτέλεση του θελήματος □ του Θεού προηγείται της □ εκπλήρωσης της επαγγελίας, διότι πώς θα λάβουμε κάτι από τον Θεό αν δεν κάνουμε το θέλημά Του; □ Η επαγγελία μέχρι να εκπληρωθεί, χρειάζεται υπομονή και δοκιμάζεται ο χριστιανός στο πέρασμα του χρόνου μέχρις ότου έρθει η εκπλήρωσή της. Μέσα στο χρόνο αναμονής συντελείται μέσα στον εσωτερικό άνθρωπο του πιστού, η οικοδόμηση του θελήματος □ του Θεού και □ κατά συνέπεια η πνευματική του αύξηση. Πιο συγκεκριμένα, σ' αυτό □ το δύσκολο χρονικό διάστημα, διαπιστώνουμε τις ελλείψεις μας □ και καλούμαστε όπως ο Ιώβ, να μη τα βάλουμε με το Θεό, αλλά προσευχόμενοι να ζητήσουμε δύναμη Πνεύματος Αγίου, ώστε να μη αποκάμουμε και να λάβουμε την επαγγελία.

Συνοψίζοντας λέμε ότι η υπομονή με την οποία μας εργάζεται ο Θεός, έχει έργο τέλει μέσα μας πρώτα για την οικοδομή μας, αλλά και μελλοντικό έργο το οποίο ετοιμάζει ο Θεός μέσα από μας για ευλογία και άλλων. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να εξετάζουμε συνεχώς κατά πόσο είμαστε στο θέλημα του Θεού και να είμαστε προσευχόμενοι σε επικοινωνία μαζί Του σε κάθε δοκιμασία που περνάμε.

Οι θλίψεις είναι προσωρινές στη ζωή μας, ο μελλοντικός όμως καρπός τον οποίο θα μας δώσει ο Θεός είναι πολύ μεγαλύτερος από

τις θλίψεις που περνάμε τώ ρα. Ας μη αισθανόμαστε μόνοι όταν δοκιμαζόμαστε αγωνιζόμενοι τον καλό αγώ να της πίστης, αλλά να ξέρουμε ότι ο Πατέρας Θεός εξακολουθεί να μας αγαπάει παρά τις πολλές μας πτώσεις, ο Ιησούς Χριστός μεσιτεύει στον Πατέρα για τα αιτήματά μας και το Άγιο Πνεύμα ικετεύει ένθερμα σύμφωνα με τις πραγματικές μας ανάγκες και μας χορηγεί τον καρπό Του, στοιχείο του οποίου είναι η μακροθυμία που περιέχει την υπομονή .

Ας μη αποκάμουμε βλέποντας σαν άλυτο το πρόβλημα που έρχεται στη ζωή μας αλλά να αποβλέπουμε στον αρχηγό και τελειωτή της πίστης μας Κύριο Ιησού Χριστό και κάποια στιγμή ο καθένας μας προσωπικά θα ομολογήσει όπως ο Δαβίδ ότι:

«Περιέμεινα εν υπομονή τον Κύριο, και έκλινε προς εμέ, και ήκουσε της κραυγής μου και με ανεβίβασεν εκ λάκκου ταλαιπωρίας, εκ βορβορώδους πηλού, και έστησεν επί πέτραν τους πόδας μου, εστερέωσε τα βήματά μου»

(Ψαλμός, μ' :1-2). Αμήν!